

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ Г.С. СКОВОРОДИ
НАВЧАЛЬНО-НАУКОВИЙ ІНСТИТУТ ПЕДАГОГІКИ ТА ПСИХОЛОГІЇ
КАФЕДРА СОЦІАЛЬНОЇ ПЕДАГОГІКИ**

**ПІДГОТОВКА СОЦІАЛЬНОГО ПЕДАГОГА
НА ЗАСАДАХ ПАРТНЕРСТВА**

**МАТЕРІАЛИ
НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
24 ЛИСТОПАДА 2015 РОКУ**

ХАРКІВ – 2015

імпровізаційних і сюжетних ігор на медіаматеріалі. Тож, підготовка соціальних педагогів потребує доповнення навчальними дисциплінами, які сприятимуть виробленню інформаційної компетентності спеціаліста.

ЄСІНА Н.О.

ВЗАЄМОЗВ'ЯЗОК ТВОРЧОСТІ ТА ІННОВАЦІЙНОЇ ПЕДАГОГІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ

Посилення соціальної ролі особистості, актуальність тенденцій гуманізації та демократизації суспільства зумовлюють необхідність формування творчої особистості. Завдяки діяльності педагога реалізується державна політика у створенні творчого, інтелектуального, духовного інноваційного потенціалу нації, розвитку науки, техніки й культури, збереженні та примноженні культурної спадщини і формуванні людини майбутнього. Вища педагогічна школа покликана виховати особистість, здатну активно перетворювати навколишній світ, максимально реалізовувати власні творчі можливості, відповідальну за формування творчого потенціалу нації. Виховувати таку особистість може педагог, який перебуває у творчому пошуку, продукує оригінальні ідеї, приймає нестандартні рішення у розв'язанні педагогічних проблем, виступає дослідником, здатним до інноваційної педагогічної діяльності.

Аналіз психолого-педагогічної літератури дозволив встановити, що проблемою творчості займалися (Н. Киричук В. Сухомлинський Т. Сидоренко), педагогічною творчістю (І. Дичківська, Р. Ігнатова, С. Сисоєва), інноваціями в освіті (С. Батишев, І. Єрмаков, О. Савченко).

Ми розглядаємо творчість учителя як гуманну діяльність, пов'язану зі створенням нового, оригінального продукту, спрямовану на всебічний розвиток особистості й людства в цілому, співтворчість учителя й інших учасників педагогічного процесу, обумовлену їхніми психолого-педагогічними зв'язками і спрямовану на розвиток особистості кожного з учасників педагогічного процесу.

Ми погоджуємося з думкою науковців, що інноваційна педагогічна діяльність – це заснована на осмисленні практичного педагогічного досвіду цілеспрямована педагогічна діяльність, орієнтована на зміну та розвиток навчально-виховного процесу з метою досягнення вищих результатів, одержання нового знання, формування якісно іншої педагогічної практики; педагогічна творчість – це прийняття і здійснення педагогом оптимальних нестандартних рішень у змінних умовах навчально-виховного процесу.

Відомо, що для того, щоб стати майстром, творцем, педагогу потрібно оволодіти знаннями про закономірності педагогічного процесу, його глибинними основами й механізмами. Отже, по-перше, для успішної педагогічної діяльності педагогові потрібні глибокі професійні знання. По-друге, педагог має володіти досвідом професійної діяльності, який він здобув у процесі професійно-практичної роботи. І, лише пройшовши ці два етапи, він

може оволодіти досвідом інноваційно-творчої діяльності, коли він здатний виявляти педагогічні проблеми, їх осмислювати і вирішувати новим, нестандартним способом.

Отже, проведений аналіз досліджень науковців дозволяє зробити висновок про те, що творчість виступає компонентом інноваційної педагогічної діяльності майбутнього вчителя, її виявлення обумовлюється як наявністю певних творчих здібностей, характерологічних особливостей, так і результатом породження, формування і втілення нових ідей, що здійснюється і в умовах вищого навчального педагогічного закладу.

ЗАВЕРИКО Н.В.

СОЦІАЛЬНО-ПЕДАГОГІЧНА РОБОТА З МОЛОДДЮ У КОНФЛІКТІ З ЗАКОНОМ

Соціально-педагогічна робота з підлітками, які знаходяться у конфлікті з законом, спрямована на формування соціально сприйнятливих норм поведінки, моральних цінностей, установок підлітка, яких у нього не було раніше. Така робота включає різні напрями, але основне її завдання – створити умови для ефективної ресоціалізації підлітка.

У науковій літературі й світовій практиці найбільш відомими програмами, що використовуються для виправлення умовно засуджених підлітків, є такі: *медіація* (посередництво) жертв і правопорушників (відома також під назвою «примирення жертв і правопорушників», «конференції жертв і правопорушників»); *кола правосуддя* (ґрунтується на традиціях північноамериканських індіанців і впроваджується переважно в Канаді); *сімейна конференція* (сформувалася в Австралії та Новій Зеландії ще до появи сучасної правової системи). Особливістю двох останніх програм є систематичне залучення на зустрічі представників місцевих співтовариств і найближчого соціального оточення сторін правопорушення.

В Україні підхід до відновного правосуддя пов'язаний з наглядом за поведінкою підлітка і проведення з ним виховної й індивідуально-профілактичної роботи, надання необхідних соціально-реабілітаційних послуг. Нормативною базою для впровадження відновного правосуддя стали Указ «Про Концепцію розвитку кримінальної юстиції щодо неповнолітніх в Україні», мета якої побудова повноцінної системи кримінальної юстиції щодо неповнолітніх, що відповідає міжнародним зобов'язанням України у сфері захисту прав дітей, Наказ «Про затвердження Порядку взаємодії кримінально-виконавчої інспекції і центрів соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді щодо забезпечення соціального супроводу і контролю за поведінкою дітей та молоді, які засуджені до покарань, не пов'язаних з позбавленням волі, звільнені від відбування покарання з випробуванням або умовно-достроково» від 28.10.2008 року та Закон України «Про пробацію», прийнятий 5 лютого 2015 р. Пробація – це система наглядових та соціально-виховних заходів, що застосовуються за рішенням суду та відповідно до закону до засуджених, виконання певних видів